

Miljöministeriet

KORSHOLMS KOMMUNS UTLÅTANDE OM LAGEN OM OMRÅDEANVÄNDNING

Lag om områdesanvändning

§ 23 Ett tillägg bör göras om att landskapsplanen också bör innehålla ”system för energiproduktion” eller motsvarande formulering.

Motivering: Energiproduktion och energileverens är nuförtiden delar av samma system. För att bygga ut t.ex. en vindkraftspark behövs också ändamålsenliga elnät för elöverföring och eldistribution som sträcker sig över betydligt större områden än området för själva vindkraftsparken. Vätgasproduktion å sin sida kan förutsätta hundratals kilometer långa rör för transport av vätgasen. Ur helhetssynvinkel är det motiverat att denna helhet, och andra motsvarande, framgår i landskapsplanen.

Om möjligt borde alla operatörer förpliktas till att samsas om samma ledningsgator och rör, åtminstone alla operatörer som omfattas av definitionen anslutningsledningar i elmarknadslagen. Specifikt för ledningsgator behöver beviljande av projekttillstånd, åtminstone vad gäller villkoren för anslutningsledningarna, och bestämmelser om kommunens ställning enligt elmarknadslagens § 16 och 17 på ett betydligt tydligare sätt kopplas till lagen om områdesanvändningen. Det vedertagna förfaringssättet för planering och förverkligande av entydiga anslutningsledningar tyder på att villkoren för anslutningsledningar enligt elmarknadslagen § 16 mom. 2 punkt 1 åsidosätts och att lagstiftningen därmed är otydligt formulerad.

§ 64-65

Föreslagna helhet skyddar de facto etablerade befintliga stormarknader och nuvarande placering av verksamheten längs ringvägar, vilket bidrar till en koncentrerad handel dit. Föreslås att gränsen i § 64 på 4000 m² höjs till t.ex. 20.000 m².

§ 68

Lagstiftaren bör allvarsamt fundera över de tänkbara konsekvenserna som 3 mom. kan medföra.

Motivering: Tyngden av en ägares och besittningsinnehavares samtycke kan tolkas som att en enskild part kan överskrida kommunernas ansvar att sköta områdesanvändningen, besluta om inledandet av planläggningen och alltid leda planläggningen. Med beaktande av de ekonomiska aspekterna som härrör utbyggnad av vindkraft är det ett betydande ansvar som enskilda ägare och besittningstagare kan påföras av skrivningen i lagförslaget. Skrivningen behöver därmed på ett ansvarsfullt sätt analyseras så att den inte leder till att underblåsa redan förekommande meningsskiljaktigheter, och på ett både oansvarsfullt och onödigt sätt bland annat främja risken för ökade sociala konflikter och förtal, osämja eller direkta hotelser.

§ 90

Tidsfristen på 4 månader att besvara ett initiativ till uppgörande av en detaljplan eller delgeneralplan är alldeles för kort. Tiden behöver förlängas till ett år, samt ett tjänsteinnehavarbeslut behöver kunna räcka som svar, om kommunens förvaltningsstadga så tillåter.

Motivering: Kommuner uppgör årligen en planlägningsöversikt och ett flerårigt planlägningsprogram för att utveckla både kommunen och för att kunna optimera sin resursanvändning. Att besvara ett initiativ till att uppgöra en ny plan görs mest naturligt i samband med att planlägningsöversikten eller planlägningsprogrammet godkänns. Förslaget om 4 månades tidsfrist innebär en avsevärd risk att kommunens planläggning fylls av mindre viktiga planer mitt i budgetåret och mitt under förverkligandet av planlägningsöversikten och planlägningsprogrammet, om tröskeln att sätta igång nya detalj- och delgeneralplaner är för låg. Områdesplanering är av sådan tyngd för kommunens utveckling att en enskild bedömning oftast behöver ske utifrån ett bredare samhällsstrukturellt bedömningsperspektiv.

Lag om ändring av lag om områdesanvändningen

§ 100

Det borde också finnas en möjlighet till inlösen av fastighet om verksamheten på den i ett detaljplanerat område inte mera uppfyller de syften som detaljplanen ger. Priset för inlösen bör ställas i så fall i proportion till att kommunen hamnar på extra utgifter i sådant fall – kostnader för rivning, ny kommunalteknik etc. Inlösen bör då kunna ske till rimligt pris.

Motivering: Det finns många fastigheter som kan innehålla nedlagda butiker eller i övrigt ha förlorat sin ursprungliga verksamhet och inte heller funnit en ny verksamhet som svarar mot dagens krav. Dessa blir ofta och stå som monument över en gången tid, och kan t.o.m. stå mitt i centrum på mindre tätorter. I mindre tätorter finns det inte en så stark fastighetsmarknad där investerare kommer in och börjar utveckla dessa fastigheter, utan de blir och stå och förfalla och förfular miljön. Eventuella nyinvesteringar görs på annat ställe.

§ 101a

Bör omformuleras eller strykas.

Motivering: Det här leder till att kommunerna inte längre kan utarbeta planer som uppfyller innehållskraven för bevarande av naturvärden och biologisk mångfald utan att vara tvungen att stå för betydande ersättningar till skogsägare. Kommunen kan heller inte själv påverka huruvida landskapsförbundet lägger in en skyddsbestämmelse i landskapsplanen, men ändå är det kommunen som skall stå för ersättningarna. Bättre vore att t.ex. se över Metso-kriterier och andra statliga stödprogram riktade till privata skogsägare.

Rurik Ahlberg
Korsholms kommun